

Omkring 21. februar 1944

AUTHOR/KEY FIGURE

Olivia Holm-Møller

FACTS

Document type:

Speech

Date explanation:

Det fremgår af talens indhold, at den er skrevet i forbindelse med slutningen på Olivia Holm-Møllers og Jens Nielsens fællesudstilling i 1944. De udstillede sammen på Den Frie fra den 5. til 21. februar.

General comment:

Talen er placeret i arkivet sammen med Olivia Holm-Møllers breve til Carla Colsmann.

Mentioned people:

Jens Nielsen

Archive:

Holstebro Kunstmuseum

TRANSCRIPTION

To malere.

tale til min kammerat Jens Nielsen

i anledningen af vor sjæte

udstillings gravøl, 1944

og i anledningen af at folk altid

sammenligner os - jeg har

gjort det samme inat

og er kommen til

følgende resultat:

Da jeg fra skaberens haand

blev slynget ind i

tilværelsen, faldt

jeg som et lille kim

- en mulighed -

ned paa en violin -

en ny aldrig brugt

violin. Dens tavse

dirrende strænge sang

sin længsel ind i min

sjæl indtil jeg kunde gribe

violinen og spille.

Sejsten aar senere blev du

med sikker haand

slynget ned paa et orgel

- et nyt aldrig brugt -

andre orgeler og violiner

bragte ogsaa dette til at dirre

dirre i tavshed

og det sang for din

vaagnende sjæl

indtil du blev stærk

nok til at spille paa det.

Nu bruser dit orgel

i straalende farver!

og min ensomme violin

stryger med pensler

sine farver over lærred

paa sin egen vis.

Udstillingen viser, at vi hver for sig
snart i overmod, snart i
hulkende afmagt
takker skaberen for vore instrumenter
saa godt vi kan! saa godt vi kan!
Olivia Holm Møller

To malere.

Tale til min kammerat Jens Nielsen
i anledning af vor sjette

årsdødsdag, 1944

og i anledning af at folk altid
sammenligner os — ja har

gjort det samme med

og er kommen til

følgende resultat:

De is for shabens haand
blev slynget ind i
silveret, faldt
i en et lille krus
— en mulighed —
med paa en violin —
en ny aldrig brugt
violin. Den tavne
dannede strøge sang
sin sang ind i min
ydindtil is kunde give
violin og spille.

Sigten var mere blev den
med sikker haand
slynget ned paa et orgel
— et nyt aldrig brugt —
andre orgler og violiner
bragte ogsaa dette til at ~~den~~
dette i tavshed

og det raug for din
lovaende sjæl
indtil du ble stak
nok til at spille paa det.
Nu bræder det orgel
i straalende farver!

og min ensomme violin
stiger med pensler
sine farver over loord
paa sin egen vis.

Adskilligen vider, at vi hver for sig
mødt i overmod, mødt i
hulhinde afmagt
takker skaberen for vor instrument
saa godt vi kan! saa godt vi kan!

Olivia Holten Møller